

[Bilgrav-Nielsen.]

tidig, hvis man har denne anden opfattelse og ønsker, at beredskabsstyrken skal oprettholdes og måske endog på visse områder forstærkes, være klar over, hvilke problemer man står over for, når det skal ske. Uanset om man vælger hvervede eller værnepligtige, synes der kun at være to muligheder: forøgelse af forsvarsudgifterne eller forlængelse af værnepligtstiden.

Det er derfor, vi i det radikale venstre kommer til den konklusion, at det er en kombination af de to ting, vi fortsat må bygge på, og så i øvrigt acceptere — og det mener vi er forsvarligt ud fra den udenrigspolitiske situation, som den har udviklet sig op til nu — at lægge mindre vægt på beredskabsstyrken fremover end hidtil. Det er altså en bundet opgave, der skal løses for alle. Det kan ikke nytte noget, at man låser sig fast på, at vi skal bygge på værnepligten. Det kan ikke nytte noget, at man låser sig fast på, at nu skal vi afskaffe værnepligtsbegrebet. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad han forstår ved dette, at nu skal vi gøre op med værnepligtsbegrebet. Må jeg forstå det sådan, at når man har ændret sit forslag fra at bygge udelukkende på hvervede til hovedsagelig at bygge på hvervede, er det, fordi man er kommet til den erkendelse, som jeg her har givet udtryk for? Hvis det er det, og hvis jeg i øvrigt kan tro forsvarsministeren, hvad jeg gerne gør, når han siger, at dette med supplementsstyrken er udtryk for velvilje over for det radikale venstre, så er der oplagt en mulighed for, at vi kan forhandle om disse ting. Men det er nødvendigt, at ministeren er villig til at klare af, hvad han mener med det, han siger, og det er det, jeg har bedt om. Derfor er jeg ikke helt tilfreds med, at ministeren ligesom vil sige, at det var dog en mærkelig masse spørgsmål at stille her i dag. Det er meget væsentligt, at vi får disse ting besvaret.

Til sidst siger ministeren, at det indgår i problematikken, at der ikke regnes med et lavere budget. Jeg mener, ministeren plejer at udtrykke sig sådan, at han ikke regner med noget højere budget; men det kan jo godt være det samme, han mener. Er ministeren sikker på, at han kan få det antal hvervede, han vil have? Nu skal han i øvrigt først være klar over, hvor mange han vil

have. Er han sikker på, at han kan få dem og til en pris, så han kan holde budgettet inden for de gældende rammer uden at komme til at gøre samme vold, det forstod jeg han næsten mente, på materielanskaffelser, som den afgåede regering gjorde? Det må jo da være det væsentlige, når ministeren siger, at det, der er galt i dag, er, at der ikke er overensstemmelse mellem ramme og indhold. Man har sparet så meget, at der ikke er blevet nok til materiel. Derefter siger ministeren: nu vil vi holde budgettet og have en forsvarsordning, hvor flere kroner skal bruges til personeludgifter. Men så er det svært at se, hvad han egentlig har rettet op på den situation, han kritiserer.

Jeg beder ministeren om at være villig til i hvert fald at forstå, at vi, der har mødt disse tre konkrete forslag og været med til at behandle disse sager i kommissionen, stiller disse spørgsmål her for at få dem klaret op. Og jeg behøver vel næppe at understrege, at den radikale velvilje er til stede; men det forudsætter, at ministeren er villig til at opklare disse ting.

Gert Petersen: Jeg skal ikke forlænge debatten ret meget, men blot gøre nogle ganske enkelte bemærkninger. Jeg må erkende, at jeg føler mig en lille smule uden for diskussionen eller i kanten af den. Det lader mig ganske kold, hvor i Østersøen „Peder Skram“ skal placeres, eller hvem der har det måske forbyrderiske ansvar for, at der blev taget 200 mill. kr. fra militæret her for en 3-4 år siden. Det er en diskussion, som jeg helst vil holde mig uden for. Jeg vil derfor kun sige et par ord til de forskellige talere.

Først til ministeren: jeg nævnte ikke dette med de værnepligtige, der vælger at aftjene deres militærtjeneste af tradition og bekvemmelighed, for at nedsætte dem i min egen eller offentlig agtelse. Jeg er helt sikker på, at de i mange henseender undtagen i spørgsmålet om selve tidsforløbet har en ganske vanskelig og belastende tid, vanskeligere end mange militærnægteres. Men jeg vil stadig væk fastholde, at hvis man fra forsvarsministeren og de forsvarsvenner, som har haft ordet her, tror, at man kan tage antallet af unge, der går ind i militærtjeneste, som udtryk for begejstring eller stor tilslutning til eksistensen af dansk militær, tager man meget fejl. Men bevar mig